

Χωρίς να τους δει κανείς, για να τους συγχωράνε, όταν πεθάνουν

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

«Την χαρά της θυσίας δεν την γεύονται σήμερα οι άνθρωποι, γι' αυτό είναι βασανισμένοι. Δεν έχουν ιδανικά μέσα τους· βαριούνται που ζουν.

Η λεβεντιά, η αυταπάρνηση, είναι η κινητήρια δύναμη στον άνθρωπο. Αν δεν υπάρχει αυτή η δύναμη, ο άνθρωπος είναι βασανισμένος. Παλιά στα χωριά πήγαιναν την νύχτα ν' ανοίξουν αθόρυβα κανέναν δρόμο, χωρίς να τους δει κανείς, για να τους συγχωράνε, όταν πεθάνουν.

Τώρα σπάνια συναντάς αυτό το πνεύμα της θυσίας. Έβλεπα και εκεί στο Όρος σε μια λιτανεία τους μοναχούς, περνούσαν κοντά από μια βάτο και σκάλωναν τα επανωκαλύμματά τους σ' ένα κλωνάρι. Κανείς δεν το έσπασε, για να διευκολύνει και τους άλλους· όλοι έσκυβαν, για να μην σκαλώσουν. Μετάνοια στην βάτο έβαζαν; Να ήταν τουλάχιστον η Αγία Βάτος, θα ταίριαζε!

Άλλα καθένας λέει: «Ας το τακτοποιήσει ο άλλος και εγώ ας κάνω την δουλειά μου». Μα γιατί να μην το κάνεις εσύ, αφού το είδες πρώτος; Έτσι κάνουν οι κοσμικοί που δεν πιστεύουν στον Θεό. Τί να την κάνω τέτοια ζωή; Χίλιες φορές να πεθάνω. Σκοπός είναι ο καθένας να σκέφτεται τον άλλον, τον πόνο του άλλου.»

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

Image not found or type unknown

